

туванитѣ отъ Комисариата транспортни д-ва. Тия емигранти или сж тръгнали отъ чужди пристанища или сж емигрирали тайно, защото, прѣди всичко, има тайни прѣдставители или агенти за вербуване на емигранти. На всѣки случай, смѣта се, че годишно около 20000 емигранти напушатъ Италия за прѣзокеаненъ пътъ съ неоторизирани отъ Комисариата параходи, снабдени или не съ паспорти. Това нарушаване на закона, отъ страна на самитѣ емигранти, на прѣдставителитѣ, и много често отъ страна на самитѣ властни органи, причинява множество измами и злоупотрѣбления, жертви на които сж на първо мѣсто самитѣ емигранти. Тайно емигриралия забѣлѣзва измамнитѣ сравнително късно: 1) пристигналъ въ чуждото пристанище, за да отпътува отъ него по мѣстоназначение, трѣбва да плати много повече, отколкото ако отпътуваше по законенъ начинъ отъ италианско пристанище; 2) пристигналъ вече въ страната за кждѣто емигрира, подлага се на тѣжки и злѣ платени занятия, които съсипватъ здравието му.

За да се избѣгне и намали тайното емигриране, Комисариата е прѣдвидѣлъ въ бюджета си 15000 лева за възнаграждения на тия полицейски агенти, които заловятъ тайни вербувачи на емигранти. Въ 1908 г. сж били заловени такива 307 души. Прѣдвиденото за тѣхъ наказание варира между $2\frac{1}{2}$ и 10 мѣсеци затворъ и значителна глоба. Направената анкета върху тия факти намира, че тия наказания сж недостатъчни и слаби.

Прибѣгващитѣ къмъ тайно емигриране сж главно тия на които закона и наредбитѣ по емиграцията забраняватъ излизането имъ отъ Италия, респективно прѣзокеанното имъ емигрираче (по здравословни причини, осждени, подложени на военна повинность и т. н.). Така, прѣзъ 1908 г., само поради болѣстѣта трахома, не сж били допуснати да емигриратъ за Сѣверна Америка:

Въ пристанището на Неаполъ 4168 души.